

Про порядок оподаткування ПДВ

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо порядку оподаткування податком на додану вартість транспортно-експедиторських послуг та послуг з міжнародного перевезення, отриманих від нерезидента України, що не має постійного представництва на митній території України, та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі - ПКУ), повідомляє.

Наказом ДПС України від 06.07.2012 № 610 затверджено Узагальнюючу податкову консультацію щодо порядку оподаткування податком на додану вартість транспортно-експедиторської діяльності (далі - УПК № 610). УПК № 610 на сьогодні є чинною та може використовуватися платником податку у його господарській діяльності.

Зокрема, в УПК № 610 зазначено, що відповідно до Закону України від 01.07.2004 № 1955-IV «Про транспортно-експедиторську діяльність транспортно-експедиторська діяльність визначена, як підприємницька діяльність із надання транспортно-експедиторських послуг з організації та забезпечення перевезень експортних, імпорتنих, транзитних або інших вантажів.

Відповідно до пункту 185.1 статті 185 ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є, зокрема, операції платників податку з постачання товарів та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 ПКУ, а також з постачання послуг з міжнародних перевезень пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом.

Відповідно до абзацу «а» підпункту 195.1.3 пункту 195.1 статті 195 ПКУ операції з міжнародного перевезення пасажирів і багажу та вантажів залізничним, автомобільним, морським і річковим та авіаційним транспортом оподатковуються за нульовою ставкою.

При цьому міжнародним перевезенням вважається перевезення, що здійснюється за єдиним міжнародним перевізним документом.

Пунктом 186.4 статті 186 ПКУ визначено, що місцем постачання послуг (у тому числі і послуг з перевезення вантажів) є місце реєстрації постачальника.

Таким чином, якщо послуги перевезення надаються перевізником-нерезидентом, що не має постійного представництва на митній території України, то операції з постачання таких послуг не підпадають під об'єкт оподаткування податком на додану вартість (незалежно від того, замовнику-резиденту чи замовнику-нерезиденту надаються такі послуги).

Правила оподаткування послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, встановлені статтею 208 ПКУ.

Згідно з пунктом 208.2 статті 208 ПКУ отримувач послуг, що постачаються нерезидентами, місце постачання яких розташоване на митній території України, нараховує податок за основною ставкою податку на базу оподаткування, визначену згідно з пунктом 190.2 статті 190 ПКУ.

При цьому отримувач послуг - платник податку у порядку, визначеному статтею 201 ПКУ, складає податкову накладну із зазначенням суми нарахованого ним податку, яка є підставою для віднесення сум податку до податкового кредиту у встановленому порядку. Така податкова накладна підлягає обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі - ЄРПН). Сума нарахованого податку включається до складу податкових зобов'язань такого отримувача послуг - резидента у декларації за відповідний звітний період (пункт 208.3 статті 208 ПКУ).

Отже, якщо експедитором виступає нерезидент, то на дату отримання транспортно-експедиторських послуг отримувач послуг - резидент на підставі статті 208 ПКУ складає і реєструє в ЄРПН у встановлений ПКУ термін податкову накладну на вартість таких послуг з нарахуванням податку на додану вартість за основною ставкою, та включає суму ПДВ до складу податкових зобов'язань та податкового кредиту у відповідному звітному (податковому) періоді. На вартість послуг з міжнародного перевезення, наданих нерезидентом, отримувач послуг - резидент податкову накладну не складає.

Поряд з цим повідомляємо, що індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію (пункт 52.2 статті 52 Кодексу).